

Ανοιχτό γράμμα στους γονείς των μαθητών μας

*Όταν ύστερα από χρόνια θα μιλάν για την εποχή μας
δε θα λένε για την εποχή που εκπαιδευαν μελλοντικούς
ανέργους και απασχολήσιμους πολλαπλών χρήσεων
δε θα λένε τον καιρό που των παιδιών τα όνειρα
γίνονταν απλά νούμερα στις λογιστικές των εξουσιών
αλλά θα λένε : γιατί σωπαίναν οι δασκάλοι τους;*

Αγαπητοί γονείς,

Απευθυνόμαστε σε σας.

γιατί θέλουμε με αυτό το γράμμα να μοιραστούμε τις σκέψεις, τις αγωνίες μας για τις τελευταίες εξελίξεις στην εκπαίδευση και την κοινωνία.

γιατί σαν δάσκαλοι, δεν μπορούμε κι ούτε πρέπει να σωπαίνουμε, βλέποντας καθημερινά πως η πραγματικότητα στα σχολεία μας και στη ζωή μας, είναι τελείως διαφορετική από αυτή που μας παρουσιάζουν.

Εδώ και χρόνια ακούμε πως «η εκπαίδευση αποτελεί προτεραιότητα»

Κι όμως για μια ακόμα φορά διαπιστώνουμε ότι οι δαπάνες για την παιδεία παραμένουν στα ίδια απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα και στο νέο προϋπολογισμό. Συγκεκριμένα, το σύνολο των δαπανών για την παιδεία διαμορφώνεται μόλις στο 3,53% του Α.Ε.Π. έναντι 3,58% το 2005 !

• Μένει κενό γράμμα, η εξαγγελία για αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.Το δημόσιο σχολείο παραμένει για μια ακόμα χρονιά στο ίδιο καθεστώς υποχρηματοδότησης και αναπαράγεται η ίδια εικόνα υποβάθμισης που βιώνουμε και διαπιστώνου-

με καθημερινά και μεις και σεις και τα παιδιά σας.

• Χιλιάδες ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς καταγράφονται στα σχολεία κάθε φθινόπωρο και περνούν μήνες μέχρι να καλυφθούν. Πολλά σχολικά κτίρια είναι ακατάλληλα και οι συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών και παραμονής των παιδιών σ' αυτά είναι επιεικώς απαράδεκτες. Οι υποβιβασμοί Δημοτικών Σχολείων και Νηπιαγωγείων βρίσκονται σε εξέλιξη. Τα βιβλία είναι απαρχαιωμένα ενώ η διαδικασία της ανάθεσης, συγγραφής, διανομής και υποδοχής των νέων βιβλίων σχεδιάζεται και υλοποιείται με βάση τις ανάγκες και προτεραιότητες των μεγάλων εκδοτικών οίκων στους οποίους εκχωρήθηκαν και όχι τις ανάγκες των μα-

Θητών και των εκπαιδευτικών. Οι εκπαιδευτικοί ούτε καν ρωτήθηκαν για το πώς θα ήθελαν τα νέα βιβλία.

• Το «πραγματικό ολοήμερο» που υπόσχονταν (υπο)λειτουργεί με ανύπαρκτες υποδομές, με ελλείψεις προσωπικού και με προσλήψεις ωρομίσθιων εκπαιδευτικών που φέτος είδαν την ωριαία τους αποζημίωση να μειώνεται, από 9 € στα 7 € την ώρα. Πού είναι οι χώροι ανάπausoησης και σύτισης, οι χώροι ανάγνωσης, τα εργαστήρια, τα αναγνωστήρια, οι κλειστές αίθουσες γυμναστικής, το απαραίτητο προσωπικό :

Σας λένε ότι μας ενδιαφέρει μόνο ο μισθός μας

Είναι αναφαίρετο δικαίωμα κάθε εργαζόμενου να αντιστέκεται στην οικονομική του εξαθλίωση και να αγωνίζεται συλλογικά για να καλυτερεύσει τη ζωή του. Η δική μας και η δική σας οικονομική εξαθλίωση και εργασιακή ανασφάλεια κάνει χειρότερη τη μόρφωση των παιδιών μας. Αυτό που διεκδικούμε είναι απλά να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια μόνο από το μισθό μας.

Και σεις, αγαπητοί γονείς, ξέρετε καλύτερα από τον καθένα, πόσο «δωρεάν» είναι η εκπαίδευση. Τα 6 δις δρχ. που ξοδεύετε κάθε σχολική χρονιά (φροντιστήρια, εξωσχολικές δραστηριότητες, σχολικό υλικό κλπ.) από το εισόδημά σας, είναι η πιο μεγάλη απόδειξη. Ξέρετε πολύ καλά, ότι οι ελλείψεις, τα κενά στα σχολεία, έχουν την ίδια αιτία με την κακοπληρωμένη εργασία σας, τους μισθούς πείνας, την κατάργηση ιστορικών κατακτήσεων (όπως το οχτάρο) και την επίθεση στην κοινωνική ασφάλιση που όλοι οι εργαζόμενοι βιώνουμε όλα αυτά τα χρόνια. Τη λιτότητα διαρκείας που συνεχίζουν όλες ανεξαίρετα οι κυβερνήσεις εδώ και πάνω από δεκαπέντε χρόνια.

Σας λένε πως για την κακοδαιμονία της εκπαίδευσης φταίνε οι εκπαιδευτικοί και

πως πρέπει να καταργηθούν τα εργασιακά τους δικαιώματα - όπως η μονιμότητα - «για να φοβούνται και να εργάζονται περισσότερο» !

Όμως το σχολείο δεν γίνεται καλύτερο με το φόβο και τον αυταρχισμό, δεν γίνεται καλύτερο με εκπαιδευτικούς οικονομικά εξαθλιωμένους, υποταγμένους σε μηχανισμούς ρουσφετιού, άβουλους και μοιραίους εκτελεστές των αντιεκπαιδευτικών μέτρων που κατά καιρούς προωθούν οι ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας. Εμείς αγωνιζόμαστε με την καθημερινή μας διδακτική πράξη, αλλά και τη συμμετοχή μας στους εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς αγώνες για ένα Σχολείο που θα είναι κύτταρο μόρφωσης και πολιτισμού. Χώρος πνευματικής δημιουργίας, παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας.

Θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε πως για να πάει μπροστά η εκπαίδευση αλλά και η οικονομία, πρέπει να κυριαρχήσει παντού η εργασιακή ζούγκλα της ανασφάλειας, οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, ο φόβος της αξιολόγησης και της απόλυσης, η αυθαιρεσία και ο αυταρχισμός της εργοδοσίας.

Εμείς λέμε ότι όλοι οι εργαζόμενοι και όχι μόνοι οι εκπαιδευτικοί έχουν δικαίωμα στη σταθερή, μόνιμη και αξιοπρεπή εργασία. Λέμε ότι η κοινωνική πρόοδος συνδέεται με την υψηλή ποιότητα ζωής και εργασίας των εργαζομένων και όχι με την απάξιωσή της. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι με τις κυβερνητικές προτάσεις για την κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο τομέα και των συλλογικών συμβάσεων στον ιδιωτικό τομέα. Οι προτάσεις αυτές, που προωθούνται με τη Συνταγματική αναθεώρηση, επιδιώκουν να κυριαρχήσει παντού, σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, το μοντέλο της «ευέλικτης» ανασφαλούς «απασχόλησης», των πάσης φύσεως συμβασιούχων, ωρομίσθιων, εποχικών υπαλλήλων. Γιατί θέλουν

τους εργαζόμενους να αισθάνονται ανασφαλείς, με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, με χαμπολούς μισθούς, σε συνεχή εργασιακή ομηρία υπό το φόβο της απόλυσης. Ο πολιτικός αυταρχισμός με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι εργαζόμενοι που διεκδικούν, η πολιτική επιστράτευση των απεργών ναυτεργατών, οι υποκλοπές και οι παρακολουθήσεις πολιτών, αποτελούν μεγάλο πλήγμα για τα εργασιακά, τα κοινωνικά, τα ατομικά και τα δημοκρατικά δικαιώματα. Αυτά τα μέτρα πρέπει να μας βρουν όλους κατηγοριματικά αντίθετους.

Σας λένε πως «με τις απεργίες κλείνουν τα σχολεία και στερούνται τα παιδιά τη γνώση»

Στην πραγματικότητα κλειστό είναι το φτηνό σχολείο των περικοπών, των ανύπαρκτων υποδομών και των ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Το κλειστό σχολείο θέλει μαθητές που δεν θα μπορούν να κρίνουν και να σκέφτονται, που δεν θα μπορούν να αναπτύσσουν τη φαντασία τους, τη δημιουργικότητά τους, τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντά τους, που θα «τρέχουν» από τα έξι τους χρόνια όλη τη μέρα, σε ένα αδιάκοπο κυνήγι αποστήθισης ή αποσπασματικής επεξεργασίας πληροφοριών αλλά όχι πραγματικής μόρφωσης. Το κλειστό σχολείο είναι το σχολείο της «αξιολόγησης» που θέλει υποταγμένους εκπαιδευτικούς, που δεν θα μπορούν να συζητήσουν με τα παιδιά το σπουδαιότερο μάθημα. Το μάθημα της ελευθε-

ρίας και της «αρετής και τόλμης» που χρειάζεται για να πραγματωθεί.

Αυτό το «κλειστό» σχολείο αντιμάχονται οι εκπαιδευτικοί με τους αγώνες και τις απεργίες τους.

Εμείς δεν αγωνιζόμαστε μόνο για το «οικονομικό»

Η κατάσταση της εκπαίδευσης μας πληγώνει και μας ενδιαφέρει εξίσου. Η εργασία μας δεν αφορά κάτι το άψυχο, αλλά τη διαμόρφωση της προσωπικότητας νέων ανθρώπων. Και θέλουμε οι κόποι μας να έχουν αποτέλεσμα. Θέλουμε να βλέπουμε τους μαθητές μας να αποφοιτούν πιο πλούσιοι σε γνώσεις, κρίση, καλλιέργεια. Θέλουμε να ολοκληρώνουν τον κύκλο της Μέσης Εκπαίδευσης και να είναι ολόπλευρα μορφωμένοι. Και βέβαια, θέλουμε, και ως εκπαιδευτικοί των παιδιών σας, αλλά και ως γονείς μαθητών πολλοί από μας, να έχει και πρακτικό αντίκρισμα το απολυτήριο, να είναι διαβατήριο ζωής και εργασίας.

Ξέρουμε ότι κι εμείς δεν είμαστε αλάνθαστοι. Ξέρουμε ότι δεν προσφέρουμε πάντοτε όσα κι εσείς κι εμείς θα θέλαμε. Γι' αυτό εξάλλου ανάμεσα στις προτεραιότητές μας βρίσκεται και η ουσιαστική επιμόρφωσή μας και η συλλογική ενασχόληση με το διδακτικό μας έργο. Όμως βρισκόμαστε στην ίδια πλευρά. Η επιθυμία μας είναι ίδια με τη δική σας. Σας κοιτάμε με ειλικρίνεια στα μάτια.

Αγαπητοί γονείς,

Δεν έχουμε έτοιμες συνταγές να σας δώσουμε. Κι ούτε θα το θέλαμε άλλωστε. Απλώς θα σας θυμίσουμε, χωρίς κανένα διδακτικό τόνο, πως δεν είναι οι αριθμοί και οι στατιστικές, ούτε μονάχα η «σιδερένια» θέληση των δυνατών που φτιάχνουν την ιστορία, αλλά οι ίδιοι οι άνθρωποι με τις ανάγκες τους, τους καημούς τους, τα βάσανά τους, τα όνειρά τους.

Γι' αυτό και σε όλους αυτούς που μας παρουσιάζουν σαν «φυσική αναγκαιότητα» τις δικές τους ανάγκες, που μας προτείνουν να θυσιάσουμε τα όνειρά μας και τα όνειρα των παιδιών μας στο βωμό της αγοράς και της συνεχούς ανασφάλειας, που βλέπουν τις μοίρες μας σαν μερίσματα στις δικές τους κερδοφόρες επιδιώξεις, απαντάμε με τον κοινό μας αγώνα. Γι' αυτό όλοι εμείς οι εργαζόμενοι, πρέπει σήμερα, όχι μόνο να συνεχίσουμε, αλλά να ε-

ντείνουμε και να συντονίσουμε τους αγώνες και τις απεργίες μας :

- **Να ανατραπεί η πολιτική της λιτότητας και των περικοπών. Να αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.**
- Να γίνουν ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζόμενων, ώστε το λαϊκό εισόδημα να ξεφύγει επιτέλους από το φάσμα της φτώχειας και να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις. Μαζικούς διορισμούς για την κάλυψη όλων των κενών που καταγράφονται στην παιδεία. Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους.
- **Να λειτουργήσουν όλα τα υφιστάμενα και να επεκταθούν τα τμήματα ένταξης, τα φροντιστηριακά, ενισχυτικής διδασκαλίας και οι τάξεις υποδοχής.**
- Να καθιερωθεί το ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο και η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Να ενισχυθεί αποφασιστικά η Ειδική Αγωγή. Να αντιμετωπιστούν οι ανισότητες στην εκπαίδευση και να στηριχθεί η ένταξη των Ατόμων Με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ) στο δημόσιο σχολείο.
- Όχι στις συμπτύξεις τμημάτων, στους υποβιβασμούς και στις συγχωνεύσεις σχολείων, όχι στη δημιουργία νέων μορφωτικών ελλειμμάτων. Αναλογία 20 μαθητές ανά τμήμα.

Σας καλούμε να πορευτούμε μαζί για το καλό της παιδείας και των παιδιών μας.

Γιατί η εκπαίδευση των παιδιών μας δεν αποτιμάται με τα μέτρα μιας ανάλγητης αγοραίας πολιτικής αλλά στη μάχη που δίνουμε καθημερινά για τις μορφωτικές ανάγκες τους.

**Ο αγώνας των εκπαιδευτικών
είναι αγώνας της εκπαίδευσης
και της κοινωνίας**

Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Π.Ε. Αττικής

**Αθηνά, Α' Αθηνών, Αριστοτέλης, Παρθενώνας, Κ. Σωτηρίου,
Πρόοδος, Γλυφάδας, Κερατσινίου-Περάματος,
Νέας Σμύρνης, Νίκαιας, Χαϊδαρίου**